

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.476/2007/3.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Dr. Kovács Ágnes ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Romhányi Krisztina ügyvéd képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt - mely perbe a dr. Gyöngyösi Csilla ügyvéd által képviselt G-P. B. az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Szegedi Munkaügyi Bíróságon 4.M.860/2004. szám alatt megindított és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.156/2007/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.156/2007/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét egyenként 5.000 /ötezer/ forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 10.000 /tízezer/ forintban állapítja meg.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s:

A felperes 1999. szeptember 6-ától 2004. szeptember 16-áig állt munkaviszonyban az alperessel, a szegedi áruházban árufeltöltőként dolgozott. 2003. április 10-én, az esti órákban a munkáltató utasítására az áruház egyik polcrendszerét kellett lebontania a munkatársaival és az áruház másik területére áthelyeznie. A polcrendszer bontása közben egy kb. 10 cm széles, hosszú vaselem eldőlt és a felperes fejére esett, a homlok bal oldalán 2 cm-es repesztett sebet okozott. A balesetet követően a munkavállalót mentővel kórházba szállították, ahol a fejsérülést összevarrták, majd a felperes elhagyta az egészségügyi intézményt.

2003. május 4-éig a felperes betegállományban volt, ezt követően ismét el kezdett dolgozni.

A baleset után a felperes többször felkereste a házi orvosát gyötrő fejfájásra hivatkozva, aki ideggyógyászati szakrendelésre utalta be. A felperes visszatérő, tartós fejfájása miatt agyi CT vizsgálatra került sor, melynek eredményeként a bal halántéklebeny csúcsánál arachnoidealis cystát (lágyszöveti tömlőt) észleltek. 2003. október 29-én koponyalékeléssel feltárásból a tömlő falát műtétiileg eltávolították. A műtétet követően 8 nappal - gyulladásos szövődmény miatt - ismételt műtétre került sor, amikor a csontvelőgyulladásos csontlebenyt eltávolították, 9 nap múlva a koponyalékeléssel nyílást megnagyobbítva a tályog tartalmát leeresztették és átöblítették.

A kórházból történt elbocsátást követő idegsebészeti ellenőrzések alkalmával a felperesnél emlékezetzavart, memóriazavart, időszakonként jelentkező fejfájást észleltek. Egy év elteltével, 2004. október 19-én a koponyacsont hiányát műtéti úton zárták, ezt követően zavartalan műtét utáni szakot észleltek a felperesnél.

A Megyei Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság 2004. szeptember 27-étől kezdődően, III. rokkantsági csoportba sorolás mellett rokkantsági nyugdíjat állapított meg a felperes részére. A társadalombiztosítási szerv határozatának indokolása szerint az OEP Országos Orvosszakértői Intézet I. fokú Orvosi Bizottságának szakvéleménye alapján a felperes munkaképesség-csökkenésének mértéke 67%-os.

A felperes a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében 2003. október 20. napjától havi 70.000 forint járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetését is. A kereseti kérelmét arra alapozta, hogy a 2003. április 10-én történt balesete okozati összefüggésben van a rokkant nyugdíjazásával, és ennek következtében - a havi járadék-összegben megjelölt - keresetvesztése keletkezett. A nem vagyoni kártérítés tekintetében a felperes arra hivatkozott, hogy az üzemi balesetből eredően tartós - esetleg maradandó - egészségkárosodása miatt, a társadalmi életben való eligazodása jelentős mértékben megnehezült.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérte. Nem vitatták az üzemi baleset bekövetkezésének tényét, azonban álláspontjuk szerint az üzemi baleset és a felperes későbbi egészségi állapota - munkaképesség csökkenése - közötti okozati összefüggés nem áll fenn.

A Szegedi Munkaügyi Bíróság 4.M.860/2004/45. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította. A munkaügyi bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes a vagyoni és nem vagyoni kárának a munkaviszonnyal okozati összefüggésben történő keletkezését nem

tudta bizonyítani, így az alperes kártérítési felelősége nem állapítható meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.156/2007/5. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletének indoklása szerint a perben nem vitatottan a felperes maradandó egészségkárosodásának oka a posztoperatív szövődményként fellépő fertőzés, illetőleg gyulladásos szövődmény volt. Ennek oka pedig a lágyagyhártya tömlőt eltávolító műtét. A megyei bíróság álláspontja szerint nem volt megállapítható az okozati összefüggés az üzemi baleset, a tömlő kialakulása, a tömlő tulajdonságainak megváltozása és az emiatt végrehajtott műtét között.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a kereseti kérelmének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a perben eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a felperes üzemi balesete és a jelenlegi egészségi állapota, megváltozott személyiségének kialakulása között az ok-okozati összefüggés fennáll.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte annak indokai alapján.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A baleseti kár tekintetében a munkavállalónak kell bizonyítania, hogy a munkaviszonyával összefüggésben baleset érte és a károkozás a munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be (Mt. 174. § (4) bekezdés).

A peres felek között nem vitatott, hogy a felperes 2003. április 10-én üzemi balesetet szenvedett. A perben eldöntendő kérdés az volt, hogy a felperes egészségkárosodása, munkaképesség csökkenése, illetve állapotának rosszabbodása okozati összefüggésben van-e az üzemi balesettel.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az eddig rendelkezésre álló bizonyítékok a fenti kérdésekre nem szolgáltatnak aggálytalan, ellentmondásmentes bizonyítékokat.

A 19. sorszámú orvosszakértői vélemény lelet részéből megállapítható, hogy a felperesnél a nehéz tárgy fejére esését követően, azóta „kifejezett fejfájásai jelentkeznek globálisan,

melyek oldalhoz nem köthetőek". Az idegsebészeti ambulancia leírása szerint a felperesnél talált cysta kóroka nem hozható egyértelműen összefüggésbe a balesettel, de ez a tényező ki sem zárható. A tartós fejfájásról a 28. sorszámú kiegészítő orvosszakértői vélemény azt tartalmazza, hogy nem dönthető el teljes bizonyossággal, miszerint ez az állapot a mechanikai erőnek az agyra gyakorolt hatásából, vagy a látgyagyhártyai tömlő tünetmentes állapotának megváltozásából vezethető-e le. Az idézett kiegészítő vélemény azt is megállapította, hogy az enyhe koponyatrauma szerepe eshetőlegesen felvethető az üreg agyvíztérrel való közlekedésének akadályozásában. A szakértő az oki összefüggést igazolhatónak, sem kizárhatónak nem minősítette. Az említett véleménykiegészítést készítő igazságügyi orvosszakértő a későbbi, a 43. sorszámú véleményében - a háziiorvosi iratok beszerzését követően - nem találta megállapíthatónak az okozati összefüggést a fejsérülés és a látgyagyhártya tömlő kialakulása között. Azt azonban valószínűsítette, hogy a fejfájásos panaszok a fejtraumával okozati összefüggésben álltak.

Mindezek alapján a munkahelyi baleset (fejsérülés) és a felperes jelenlegi állapota közötti okozati összefüggést - akár részoksági szinten - azért nem lehet aggálytalanul kizárni, mert nincs orvosszakértői magyarázat a tartós fejfájás jelentőségére, szerepére vonatkozóan. Ezért a megalapozott döntés meghozatalához - figyelembe véve a felperesnek a 45. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben lévő nyilatkozatait is - az említett körben a szakértői véleményekben meglévő homály kiküszöbölése végett a Pp. 182. § (3) bekezdése szerint fel kell hívni a szakértőt a szükséges felvilágosítás megadására. Nyilatkoztatni kell arról, hogy a tartós fejfájás értelmezhető-e ún. „híd”-tünetként a koponyasérülés és a cysta, vagy annak változása között, illetve miként kell értékelni, hogy a felperes tartós fejfájása csupán a fejsérülést követően jelentkezett. Mindezek miatt megállapítható-e, hogy a tartós fejfájás a felperes jelenlegi állapotának kialakulásában milyen szerepet játszott; értelmezhető-e állapotrosszabbító tényezőként. A felek megfelelő eljárásjogi tájékoztatását követően a fenti véleménykiegészítés függvényében kell alkalmazni a Pp. 183. §-ában foglaltakat.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb bíróság a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján a Csongrád Megyei Bíróság 2.Mf.20.156/2007/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot új eljárásra, és új határozat hozatalára utasította.

A felülvizsgálati eljárás illetékét és a felülvizsgálati eljárás költségét a Pp. 275. §-ának (5) bekezdése alapján megállapította.

Budapest, 2008. január 23.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Zanathy János s.k.
előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő